

ลำดับที่ ๓
เรื่อง

คำพิพากษาคดีสิ่งแวดล้อมต่างประเทศ

คดีพื้นที่ชุ่มน้ำ (The Wetland Case) *

คดีระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกา กับ บริษัท Riverside Bayview Homes, Inc.

474 U.S. 121 (1985)

สาระสำคัญ :

หน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลทรัพยากรน้ำของสหรัฐอเมริกา ยื่นฟ้องต่อศาลให้บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์รายหนึ่งที่มีกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ใกล้กับทะเลสาบแห่งหนึ่งหยุดดำเนินการถมที่ดินในบริเวณดังกล่าวเพื่อก่อสร้างบ้านจัดสรร โดยอ้างว่าน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาด ค.ศ. ๑๙๗๕ ศาลชั้นต้นพิพากษาตามฟ้อง ต่อมา ศาลอุทธรณ์ได้กลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น เนื่องจากเห็นว่าน้ำบริเวณดังกล่าวมีระดับน้ำไม่คงที่ และไม่สามารถใช้สัญจรได้ จึงไม่อยู่ในขอบเขตของกฎหมายดังกล่าว แต่ในที่สุด ศาลฎีกาสหรัฐอเมริกากลับเห็นว่าน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำก็ควรได้รับการคุ้มครอง เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวมุ่งรักษาและยกระดับคุณภาพของน้ำทุกประเภท ซึ่งรวมถึงน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำด้วย

รายละเอียดของเรื่อง :

ลักษณะของพื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นหน่วยงานของรัฐชื่อ “The Army Corps of Engineers” มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาด ค.ศ. ๑๙๗๕ (Clean Water Act, 1975) ได้ยื่นฟ้องบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์รายหนึ่งชื่อ “Riverside Bayview Homes, Inc.” ซึ่งเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในพื้นที่

* แปลสรุปและเรียบเรียงโดย นายชาณุวิทย์ ชัยกันย์ พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ ศูนย์สนับสนุนวิชาการคดีปกครอง สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง ข้อมูลจาก “United States (Army Corps of Engineers) v. Riverside Bayview, Inc. (Housing Developer)”, *High Court Case Environmental Law* (2007), Thomson West : pp 88 - 89

ชุ่มน้ำที่อยู่ใกล้กับทะเลสาบแห่งหนึ่ง เนื่องจากบริษัทผู้ถูกฟ้องคดีได้เตรียมการก่อสร้างโครงการบ้านจัดสรรในพื้นที่ชุ่มน้ำดังกล่าวโดยการถมที่ดินโดยวัดดูบางอย่าง ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างมาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๕๐๒ แห่งกฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาด ค.ศ. ๑๙๗๕ ที่บัญญัติห้ามดำเนินการขุดลอกหรือถมทางน้ำที่สามารถสัญจรได้ (navigable water) เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก The Army Corps of Engineers (ผู้ฟ้องคดี) เสียก่อนตามมาตรา ๔๐๔ แห่งกฎหมายดังกล่าวได้ให้อำนาจไว้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาดตราขึ้นเพื่อควบคุมทรัพยากรน้ำทั้งหมด ซึ่งรวมถึงน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำด้วย และ “น้ำที่อยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำ (an adjacent wetland)” ก็ถือว่าเป็นทรัพยากรที่ต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาดเช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการโดยมิได้ขออนุญาตต่อผู้ฟ้องคดีก่อนจึงไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีหยุดการถมที่ในพื้นที่ชุ่มน้ำ

ศาลชั้นต้น (The District Court) ได้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีหยุดการถมที่ เนื่องจากศาลเห็นว่าน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำอยู่ในความคุ้มครองตามกฎหมายตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ ซึ่งศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงคดีนี้จะต้องพิจารณาจากกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาด ค.ศ. ๑๙๗๗ ซึ่งไม่ได้หมายความว่ารวมถึงน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำนี้ และตีความว่าเป็นเพียงน้ำที่มีการเปลี่ยนแปลงระดับอยู่เสมอ ไม่คงที่ และเป็นน้ำที่ทำให้ดินและทรายในการทำเกษตรกรรมมีความสมบูรณ์ขึ้นเท่านั้น ศาลอุทธรณ์จึงกลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เนื่องจากตามความในกฎหมายลำดับรองที่ออกตามหลักกฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาดนั้น กรณีพื้นที่ชุ่มน้ำนี้ไม่ถือว่าอยู่ในขอบข่ายที่จะต้องได้รับการคุ้มครองดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับพื้นที่ดังกล่าวก็ไม่ได้มีระดับน้ำท่วมขังอยู่ตลอดเวลาอันจะทำให้สามารถสัญจรไปมาได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถดำเนินการใด ๆ ในพื้นที่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากผู้ฟ้องคดีก่อนจึงจะดำเนินการได้

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาแห่งสหรัฐอเมริกาในเวลาต่อมา ซึ่งศาลฎีกาสหรัฐอเมริกาเห็นว่า น้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำก็คือเป็นน้ำที่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาดด้วย โดยศาลได้พิจารณาถึงเหตุผลในการออกกฎหมายดังกล่าวของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาแล้วเห็นว่า กฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาดเป็นไปเพื่อคุ้มครองคุณภาพน้ำในลักษณะต่าง ๆ และรักษาระบบนิเวศวิทยาในน้ำ การที่ The Army Corps of Engineers ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลทรัพยากรน้ำให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด เห็นว่าการรักษาและคุ้มครองพื้นที่ชุ่มน้ำนี้ก็เพราะต้องการรักษาและยกระดับคุณภาพของน้ำให้ดีขึ้น ดังนั้น การตีความคำว่า “น้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำ” ของ The Army Corps of Engineers ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของทรัพยากรน้ำที่ต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาดนั้น จึงชอบด้วยเหตุผลแล้ว แม้ว่าพื้นที่นั้นอาจจะไม่ได้เต็มไปด้วยน้ำที่อาจไหลเข้ามาจากทะเลสาบ แม่น้ำ หรือลำธารที่อยู่ใกล้กันก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องขออนุญาตจากผู้ฟ้องคดีก่อนเสมอจึงจะสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ ศาลฎีกาแห่งสหรัฐอเมริกาจึงส่งกลับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์